

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.33.175/2014/23. számú ítéletét, valamint az alperes NAIH-2298-

23/2013/H. határozatát az I. rendű felperessel szemben alkalmazott bírság tekintetében hatályon kívül helyezi, és az alperest e körben új eljárásra kötelezi. A jogerős ítélet I. rendű felperest érintő illeték és költség viselésére vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az II., III., IV. és V. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az I. rendű felperes az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét maga viseli.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 15.000 (tizenötezer) forint kereseti és 35.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási részilletéket.

Kötelezi az II., III., IV. és V. rendű felpereseket, hogy - külön felhívásra - fizessenek meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A fennmaradó 15.000 (tizenötezer) forint kereseti és 35.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alpereshez panaszbejelentés érkezett, amelyben a panaszos sérelmezte, hogy a leiratkozása ellenére továbbra is érkeznek hozzá az I. rendű felperestől hírlevelek, továbbá az I. rendű felperes az elektronikus levélcímét harmadik személynek is átadta. Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60.§ (1) bekezdése alapján adatvédelmi hatósági eljárást indított az I. rendű felperessel szemben. A vizsgálat kiterjedt az I. rendű felperes adatkezelési gyakorlatára, a regisztrált felhasználók adatainak kezelésére, a hírlevelek és reklámok küldésének gyakorlatára, a honlapon található „Adatvédelmi és adatkezelési nyilatkozat”-ra, „Szerződési feltételek és adatvédelmi nyilatkozat”-ra, valamint a személyes adatok érintett kérelmére történő törlésének gyakorlatára. Utóbbi vizsgálat a fent megjelölt egyedi panaszon alapult. Az alperes különböző kampányokat vizsgált, és azokkal kapcsolatban az II., III., IV. és V. rendű felpereseknek történő adatátadást. Az eljárás során az alperes a tényállás

tisztázása érdekében több alkalommal nyilatkozattételre hívta fel a felpereseket, valamint teszt-regisztrációt végzett.

- [2] Az alperes 2014. július 29. napján kelt NAIH-2298-23/2013/H. számú határozatában

A.) Az I. rendű felperest elmarasztalta, és vele szemben a következőket rendelte el.

1. Az „Adatvédelmi és adatkezelési nyilatkozat” tartalmának módosítását, és a módosított nyilatkozat megküldését az alperesnek.

2. Azt, hogy a már regisztrált felhasználókat tájékoztassa a megváltozott dokumentumról és ezek ismeretében kérje a korábbi nyilatkozat alapján regisztrált érintettek hozzájárulásának a megerősítését.

3. A meg nem erősített regisztráció esetében pedig gondoskodjon a felhasználó adatainak törléséről. Minderről pedig 30 napon belül értesítse a hatóságot.

4. Az alperes az I. rendű felperesre 750.000 forint adatvédelmi bírságot szabott ki.

B.) Ezen túlmenően az alperes határozatában a II., III., IV. és V. rendű felperések jogellenes adatkezelését megtiltotta, továbbá ennek az adatkezelési gyakorlatnak az átalakítását írta elő oly módon, hogy kérjék az I. rendű felperestől átvett adatok tekintetében a felhasználók tájékozott hozzájárulásának megerősítését, a hozzájárulást kifejezetten meg nem erősítő adatait pedig töröljék. Az alperesi hatóságot értesítsék.

C.) Két érintett felhasználó tekintetében az eljárást megszüntette.

- [3] Az alperes határozatának indokolásában a III. pont alatt a következő megállapításokat tette:

1. Vizsgálta az „Adatvédelmi és adatkezelési nyilatkozat”-ot, ezen belül az együttes adatkezelés kérdését, figyelemmel a 95/46/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 29. cikke alapján létrejött Adatvédelmi Munkacsoport 1/2010. számú véleményére (a továbbiakban: Vélemény). Rögzítette, hogy az adatkezelők a kapott adatokat saját céljukra, saját termékük népszerűsítésére kívánták használni és nem egy közös cél érdekében működtek együtt, így közös adatkezelési cél nem állapítható meg. Az alperes vizsgálta az érintettek hozzájárulását is, mellyel kapcsolatban megállapította, hogy regisztrációkor adott hozzájárulás megadásához szigorú követelmény a megfelelő, előzetes tájékoztatás nyújtása, az adatbázis értékesítése, mint adatkezelési cél azonban nem szerepel az adatkezelésről adott tájékoztatásban, holott ez releváns körülmény, így a tájékoztatás megtévesztő. E körben az alperes idézte az Infotv. 3.§ 7. pontját, valamint a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 6.§ (1) és (2) bekezdéseit, valamint utalt az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) 14.§ (5) bekezdésében foglaltakra, és kiemelte, hogy a hozzájárulás definícióját a két törvény is rögzíti, némileg eltérő

szóhasználattal. Az alperes mindezekből azt a határozott következtetést vonta le, hogy az érintettnek kellő információval kell bírnia arról a tényről, miszerint az adatai megadásának az egyik lehetséges következménye az, hogy az adatkezelőt közvetlen anyagi előnyhöz juttatja. Összességében megállapította, hogy nem jogszerű az a gyakorlat, hogy a nyilatkozat elfogadásával a regisztráló automatikusan hozzájárul a felsorolt társaságok adatkezeléséhez, mert az önkéntesség és a tényleges választás lehetősége a különálló adatkezelők vonatkozásában így nem biztosított. Az Infotv. 20. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy a határozatban tételesen felsorolt nyilatkozatokban téves a felhasználók tájékoztatása az érintett jogszabályról, a jogorvoslati lehetőségről, hiszen az a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvényre (a továbbiakban: Avtv.) utalás, nem jelöli meg a panasztétel helyeként az alperesi hatóságot, és nem tájékoztat a bírósági jogorvoslat lehetőségéről. Az alperes az adattörléssel kapcsolatban az Infotv. 4.§ (4) bekezdésének és 7.§ (1)-(3) bekezdéseinek a megsértését állapította meg amiatt, hogy az I. rendű felperes a már törölt személyeket tartalmazó adatbázist használta fel a hírlevél küldésekor, ennek során 26 személy törölt adatai kerültek újból kezelésre, majd nem törölte megfelelően az általa kezelt adatokat, megsértve az Infotv. 17.§ (2) bekezdés b) pontját, és 3.§ 13. pontját.

- [4] Az alperes az adatvédelmi bírság kiszabásának indokolása körében kifejtette, hogy az I. rendű felperes éveken keresztül folytatott nagyszámú érintett adatával kapcsolatban helytelen tájékoztatáson alapuló adatkezelést, előzetes tájékoztatási kötelezettségének nem megfelelő módon tett eleget, illetve jogellenes adatkezelést végzett a törölt személyek adatát felhasználó hírlevél küldése során. A bírság megállapítása körében értékelte az érintett kör nagyságát, a törölt adatok újbóli felhasználását, azt, hogy az alperes jelzése ellenére sem észlelte a jogellenes adatkezelést, mindezt bírságnövelő tényezőként vette figyelembe. Értékelte továbbá, hogy a törölt adatok újbóli felhasználására két alkalommal is sor került. Bírságcsökkentő körülményként értékelte, hogy az eljárás során több alkalommal módosította az I. rendű felperes az érintett nyilatkozatot, illetve annak egyes részeit. A bírság megállapítása során az alperes figyelembe vette az I. rendű felperes 2013. évi beszámoló szerinti bevételét.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [5] A felperesek kereseti kérelmeikben egyaránt az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a felperesi keresetek elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [7] I. Az elsőfokú bíróság a felperesek kereseteit elutasította. Ítéletének indokolásában előljáróban rögzítette, miszerint a perben már nem volt vita, hogy a felperesek önálló adatkezelők. Ezt követően az elsőfokú bíróság, mindenekelőtt a felpereseknek a Grt. és az Ekertv. alkalmazása kapcsán előadott hatáskör hiányára vonatkozó kifogását vizsgálta, és megállapította, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság gyakorlata már elfogadta ezekre a jogszabályokra vonatkozó hivatkozást, továbbá rámutatott arra, hogy az Infotv. 2.§ (1) bekezdése, 38.§ (1) bekezdése és 60.§ (1) bekezdése alapján a személyes adatok védelméhez való jog ellenőrzése és érvényre juttatása az alperes hatáskörébe tartozik. A bíróság rögzítette, hogy önmagában az a körülmény, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) jár el az Ekertv.-ben meghatározottak szerint, nem jelenti azt, hogy az alperes ne vizsgálhatná azt, hogy a gazdasági reklámhoz kerülő személyes adatok kezelése megfelel-e az Infotv. rendelkezéseinek. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárás során nem sérültek sem a Grt. és az Ekertv. rendelkezései, sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 19.§ (1) bekezdése és 22.§-a. Megjegyezte a bíróság, hogy a hatáskör megléte tekintetében irreleváns annak vizsgálata, hogy a hivatkozott email-cím személyes adatnak minősül-e, továbbá az alperesi vizsgálatnak nem ez, hanem az általános adatkezelési gyakorlat képezte alapját.
- [8] Az I., IV. és V. rendű felperesek azon hivatkozására nézve, hogy az alperes nem vizsgálta egyenként a felperesekre vonatkozó nyilatkozatokat, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint iratellenes, mivel az alperes a határozat 10. oldalán tételesen rögzítette a vizsgált dokumentumokat.
- [9] Az adatkezelés céljával kapcsolatban a bíróság rögzítette, hogy a határozatban hivatkozott adatgyűjtésre vonatkozó vállalkozási szerződések alapján a megrendelők a szerződés aláírásával regisztrálók adatait vásárolják meg, a szerződés a regisztrált tagonkénti ár áfával növelt összegét is meghatározza. A fentiekből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az adatkezelés célja az I. rendű felperes részéről nem kizárólag a reklámüzenetek továbbítása, hanem az adatbázis átadása érdekében az adatbázis pénzért történő értékesítése, illetve az V. rendű felperes esetében vagyoni értékkel bíró reklámfelület biztosítása volt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tájékozott hozzájárulás abban az esetben valósult volna meg, ha az érintett információt kap arról a tényről is, hogy az adatai átadásából az I. rendű felperes közvetlen anyagi előnyhöz jut, juthat, ezen anyagi előny körében pedig kétség kívül a reklámfelület biztosítása is beletartozik. A fentiek alapján a bíróság megalapozottnak tartotta azt az alperesi álláspontot, hogy az Infotv. 3.§ 7. pontja a

hozzájárulás érvényességét konjunktív feltételként útján határozza meg, mely feltételek körébe az is beletartozik, hogy a hozzájárulásnak megfelelő tájékoztatáson kell alapulnia. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a hozzájárulás érvényességével kapcsolatban azt is vizsgálni kell, hogy megfelel-e az önkéntesség, mint úgyszintén konjunktív feltétel követelményének az a gyakorlat, hogy a nyilatkozatok elfogadásával a regisztráló valamennyi adatkezelő esetében a hozzájárulását adja az adatai kezeléséhez. Miután az egyes felperesek általuk sem vitatottan eltérő célok érdekében kezelik az adatokat, az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a regisztrálóknak az egyes adatkezelőknél külön-külön kell kezdeményezniük az adattörlést.

- [10] Az elsőfokú bíróság az I., IV. és V. rendű felperesek az Alaptörvény T cikk (1) bekezdésének megsértésére történő hivatkozásával kapcsolatban rögzítette, hogy a Vélemény nem képezte a határozat jogszabályi alapját, mert a határozat az Infotv. megsértésére hivatkozott, a közigazgatási döntés azon alapult.
- [11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a checkbox kipipálása nem tekinthető félreérthetetlen beleegyezésnek és nem igaz az sem, hogy a regisztráló a gomb megnyomásával, illetőleg az email-címének megadásával amúgy is hozzájárult mindenhez.
- [12] A bíróság azt az érvelést - miszerint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv.tv.) és ennek kapcsán a Kúria 2/2013. KMJE-ben (a továbbiakban: 2/2013. KMJE) foglaltak alapján az I.r. felpereseknek mentesülnie kellett volna a bírság alól - nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság a fentiekkel szemben úgy érvelt, hogy a felek között a perben nem volt vitatott, hogy a Ket. 94.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása szóba sem kerülhetett, tekintettel az alperes autonóm államigazgatási szerv státuszára. Tehát nem a hatósági ellenőrzések eredménye két megindított eljárás, hanem az Infotv. 60.§ (1) bekezdése alapján a személyes adatok védelméhez való jog érvényesülése érdekében hivatalból megindított hatósági eljárás folyt le, melyet konkrét hatósági ellenőrzés nem előzött meg, nem merült fel annak a lehetősége, hogy az ellenőrzés alapján a hatóság az eljárást megindítsa és a Kkv.tv. szerinti figyelmeztetést alkalmazza. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy mivel a jelen per tárgyát képező eljárás megindítására nem hatósági ellenőrzés eredményeként került sor, a perbeli esetben az alperesnek nem kellett a Kkv.tv.-t alkalmaznia.
- [13] A bírság kiszabására vonatkozó mérlegelési szempontok kapcsán a bíróság rámutatott, hogy a Ket. 94/A.§ (1) bekezdésétől eltérően az Infotv. 61.§ (4) bekezdése rögzíti a mérlegelendő szempontokat, így az I. rendű felperes ezen jogsértésre való hivatkozása alaptalan. Az alperes - az alkalmazandó jogszabály alapján - minden szempontot értékelte, ezt az I. rendű felperes nem cáfolta.
- [14] A bíróság megállapította, hogy az I. rendű felperes tévedett a kettős kötelezéssel kapcsolatban is, mivel egyértelmű, hogy a kötelezések minden adatkezelő esetében a saját kezelésű

adatállományra vonatkoztak.

- [15] A bíróság az alapelvi sérelmekre nézve kifejtette, hogy csak akkor alaposak, ha egyfelől a jogi szabályozás hiányos, másfelől az alapelv önálló megsértése alátámasztást nyer, utóbbi azonban az I. rendű felperes részéről elmaradt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] Az I., IV. és V. rendű, valamint a II. és III. rendű felperesek egyaránt felülvizsgálati kérelemmel éltek. Az I., IV. és V. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő ítélet meghozatalát kérték, míg a II. és III. rendű felperesek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a közigazgatási eljárás megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérték.
- [17] Az I. rendű, IV. rendű és V. rendű felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, mivel tévesen értelmezi a Kkv.tv. és annak 12/A.§-ával foglalkozó 2/2013. KMJE-t. A helyes értelmezés szerint az alperesnek vizsgálnia kellett volna azt, hogy az I. rendű felperes kis- és középvállalkozásnak minősül-e és a bírság kiszabás helyett figyelmeztetést alkalmaznia.
- [18] Az Infotv. 20.§ (2) bekezdésével kapcsolatban azért kifogásolták az alperesi jogértelmezést, mert vegyíti az Irányelv és a hazai szabályozás előírásait, így lényegében sem az enyhébb európai, sem a szigorúbb magyar rendelkezéseknek nem felel meg. A felperesek (Infotv. 3.§ 9. pontja) szerint az adatkezelés adattovábbítás is, de nem lényeges információs elem, hogy utóbbi mögött ingyenes vagy visszterhes szerződés áll. A bíróság által elkövetett jogsértést abban látták megvalósulni, hogy a Véleményt nem vette figyelembe a jogértelmezésnél és nem kötelezte az alperest arra, hogy új eljárásában ne írja elő az adatkezelési tájékoztatás részeként az üzleti kapcsolat jellegének felfedését.
- [19] A felperesek sérelmezték az Infotv. 5.§ (1) bekezdésének helytelen értelmezését, miszerint a bíróság egyetértett azzal, hogy az érintetteknek valamennyi adatkezelő esetében egyenként kell a hozzájárulást megadni. E körben hivatkoztak a Vélemény "önkéntesség" fogalom értelmezésére, amely úgy szól, hogy az érintett az adatkezelés egészéhez hozzájárulhat az önkéntesség sérelme nélkül. Minderre tekintettel a Kúriától a megismételt eljárásra nézve arra kértek iránymutatást, hogy az alperes ne írja elő a többes adatkezelés esetén az egyenkénti hozzájárulás beszerzését.
- [20] Az eljárási szabálysértések körében kifogásolták, hogy a bíróság a Véleményhez olyan követelményeket társít, amelyeket az nem tartalmaz, ezért a megismételt eljárásra nézve kérték a Vélemény jogforráskénti alkalmazása kizárását, és annak előírását, hogy az

alperes csak az Infotv.-re, illetve a hazai jogszabályokra alapozza döntését. A felperesek továbbra is kifogásolták, hogy alperes olyan kérdéseket is vizsgált, amelyekre a Grtv. és Ekertv. rendelkezései szerint nem volt hatásköre. A bíróság e szabálysértését sem korrigálta, így álláspontjuk szerint sérült a Grtv. 24.§ (4) bekezdése és az Ekertv. 16/A.§ (3) bekezdése, a Ket. 19.§ (1), és 22.§ (1) bekezdései. A felperesek sérelmezték továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperesi határozat tényállás tisztázási hiányosságait, holott egyértelmű volt, hogy az alperes a 342.767 személyt érintő adatkezelés minden részletét nem tárta fel, különös tekintettel arra, hogy hat különböző kampány volt hat különböző adatkezelési nyilatkozattal. Indítványozták, hogy az új eljárásban az alperes legyen kötelezve a tényállás teljes feltárására.

- [21] A II. és III. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmük indokolásában vitatták az alperes hatáskörének hiányát, és az adatkezelési hozzájárulások érvényességére vonatkozó ítéleti megállapításokat. Így a megfelelő tájékoztatás, a chek in box kipipálása, az önkéntesség fogalmával kapcsolatban kifogásolták, hogy bár a munkacsoporti véleményekre való hivatkozás az alperesnél és az ítéletben is megjelenik, de olyan tartalommal, illetőleg értelmezéssel, amely azokban eredetileg nem lelhető fel.
- [22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi jogértelmezési kérdésben, így az önkéntesség, az adatgyűjtés célja, a hozzájárulás mikéntje tekintetében helyesen döntött. Az alperes szerint a 3/2015. KMJE alapján az I. rendű felperes által vitatott bírság tekintetében - annak összezszerűsége miatt - felülvizsgálatra nincs lehetőség. Vitatta továbbá a 2/2013. KMJE-re való hivatkozást is, mivel szerinte az I. rendű felperes nem tartozik a Kkv.tv. hatálya alá.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme részben - az alábbiak szerint - alapos. A II., III., IV. és V. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [24] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból nagyrészt helytálló, míg a bírság kérdésében téves következtetésre jutott a közigazgatási határozat jogszerűségével kapcsolatban, így döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság csak részben ért egyet.
- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. A Kúria álláspontja szerint a felperesek tévedtek az alperes kompetenciája kérdésében. Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az Infotv.-ből egyértelműen megállapítható, hogy a Magyarország területén folytatott adatkezelés és adatfeldolgozás törvényességének vizsgálatára az alperes rendelkezik hatáskörrel [2.§ (1) bekezdés, 60.§ (1)

bekezdés]. Így önmagában az a körülmény, hogy az Ekertv. - az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos ellenőrzés körében - a NMHH-t nevezi meg eljáró hatóságként nem jelenti azt, hogy az alperes ne vizsgálhatná az Infotv. rendelkezése alapján az adatkezelés jogszerűségét, kitekintve a hasonló szabályozási elvet követő Ekertv.-re, illetőleg a Grt.-re. A fenti jogszabályok hozzájárulnak az Infotv. alaposabb értelmezéséhez, mely nem hatásköri kérdés, így az alperes részéről hatáskör túllépés nem is következhetett be, különösen, hogy a hatóság a felperesek marasztalását kizárólag az Infotv. rendelkezésére alapozta.

- [26] A Kúria megállapította, hogy az adatkezelés céljával kapcsolatos ítéleti álláspont szintén helyes, mivel az adatgyűjtésre nem vitatottan értékesítési célból is sor került az I. rendű felperes részéről, és mint ilyen célra a tájékoztatásnak az Infotv. 20.§ (2) bekezdése szerint ki kellett volna terjednie. Ezzel szemben az I. rendű felperes az adatkezelés céljaként - még a hatósági eljárásban is - a reklám és marketing anyagok küldését jelölte meg. Ezzel a pontos és tényszerű tájékoztatás egyértelműen hiányzott, mely a kellő tájékoztatáshoz elengedhetetlen. A nem kellő tájékoztatás a hozzájárulás hiányához vezet. Az adatkezelés célja nem egy elhanyagolható információ, miként az sem, hogy a gyűjtés mellett adattovábbításra is sor kerülhet. Az érintettek csak az adatkezelés releváns körülményei tudatában minősülnek kellően tájékozottnak, csak ekkor mondható ki, hogy adatuk kezeléséhez az Infotv. 3.§ 7. pontjában definiált hozzájárulás fogalmának megfelelően hozzájárultak és azt önként tették. Ezen túlmenően azért jogos minden egyes adatkezelőre nézve egyenként megkövetelni a hozzájárulás beszerzését, mert a perben nem vitatott módon a felperesek önálló adatkezelők, mely szükségessé teszi a választás lehetőségének biztosítását is.
- [27] A felperesek állításával szemben nem vitatható az sem, hogy az alperesi határozat és az elsőfokú ítélet egyaránt elsősorban az Infotv.-re hivatkozott, mint jogforrásra és nem a Vélemény(ek)re, utóbbiak szintén csak a jogértelmezésben, a hatályos jogszabály magyarázásában játszottak szerepet és a felülvizsgálati eljárásban a Kúria is a hatályos hazai jogszabályok alapján vizsgálta a jogszerűséget. Megjegyzi a Kúria, hogy a felperesek következtelen módon egyfelől kifogásolták a Vélemény(ek) jogforrásként való alkalmazását, másfelől az abban foglaltakat, mint egy követendő álláspontot kérték számon.
- [28] A Kúria megállapította - egyezően az elsőfokú bírósággal -, hogy az alperes az általa lefolytatott eljárás céljának, irányának megfelelő mértékben tisztázta a tényállást, a megalapozott döntés további vizsgálódást, bizonyítást nem igényelt, mivel az I. rendű felperes adatkezelésével kapcsolatos lényeges tényállási elemeket rögzítette, azonosította a kezelt adatok körét, az adatkezelés gyakorlatát, ismertetette a vizsgált dokumentumok és kampányok főbb jellemzőit. Mindezek alapján a jogszabályi rendelkezésekkel

alátámasztott érvelését a támadott határozatban rögzítette, megfelelő indokát adva döntésének, melyet az elsőfokú bíróság helyesen értékelt. Ezért az alperesi határozat és az azt hatályban tartó jogerős ítélet a jogalap tekintetében jogszerű volt, ezt a felperesek megcáfolni nem tudták.

- [29] A Kúria ugyanakkor rámutat arra, hogy hibás jogértelmezés folytán az alperes és az elsőfokú bíróság is tévedett a bírság alkalmazhatósága tekintetében. A Kúria előjáróban rögzíti, hogy az alperes tévesen értelmezte a 3/2015.KMJE-t, mivel annak rendelkező része egyértelműen kimondja, hogy a Pp. 340/A.§ (2) bekezdés b) pontja csak azon ügyekben zárja ki a felülvizsgálatot, amelyben a közigazgatási határozat kizárólag bírságot kiszabó rendelkezést tartalmaz. A perbeli ügy tárgyát képező határozat a bírságon kívül számos más, a felperesek által vitatott kötelezést is tartalmazott, ennek megfelelően a Kúria teljes körűen vizsgálta a felülvizsgálati kérelmeket.
- [30] A Kúria álláspontja szerint az I. rendű felperes megalapozottan érvelt és hivatkozott egyfelől a Kkv.tv. 12/A.§-ára, másfelől a 2/2013. KMJE-re. Utóbbi ugyanis a III. pontjában egyértelművé teszi, hogy a Kkv.tv. 12/A.§-ában általában van szó hatósági ellenőrzésről, a hatósági eljárás minden típusát érinti e jogszabályhely által adott kedvezmény. Tekintettel arra, hogy az alperes jelen perrel érintett eljárása egyértelműen hatósági ellenőrzés, majd ezt követő hatási eljárás, és az ügy nem esik a 12/A.§ (1) bekezdésben nevesített kivételek közé, a Kkv.tv. hatálya kiterjed a perbeli esetre. Téves továbbá az elsőfokú bíróságnak a Kkv.tv. 12/A.§ (2) bekezdésre és a Ket. 94.§ (1) bekezdése a), és b) pontjaira alapított összefüggéstelen és minden logikát nélkülöző fejtegetése. A Ket. 94.§-a által felvázolt lehetőségek közül az a) pont nem feleltethető meg a perbeli tényállásnak, míg a b) pont azért nem alkalmazható, mert a Kkv.tv. szabályai lépnek a helyébe, miként ezt a 2/2013. KMJE-ben kifejtésre került, miszerint a Ket. 94.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a hatóság hivatalból megindítja az eljárást, azonban ekkor nem az ágazati normában előírt eljárást folytatja le és nem az ott előírt bírság szankciót alkalmazza, hanem visszatér a Kkv.tv.-hez, és érdemi, fellebbezhető határozatában figyelmeztetést alkalmaz.
- [31] A fentiekre figyelemmel a Kúria szemben az elsőfokú bírósággal megállapította, hogy az alperesnek kötelessége lett volna vizsgálni a Kkv.tv. 12/A.§-ában foglalt feltételek fennállását, s amennyiben azok megállapíthatók, a bírság kiszabása helyett figyelmeztetést kellett volna alkalmaznia.
- [32] A megismételt eljárásban az alperesnek azt kell tisztáznia, hogy az I. rendű felperes kis- és középvállalkozásnak minősül-e vagy sem, és korábban szabályszegés miatt marasztalására került-e sor, mivel alperes önmaga által elismerten ezt a kérdést nem vizsgálta a fentiekben vázolt téves jogértelmezés folytán. Ezt követően lesz abban a helyzetben az alperes, hogy a helyesen megállapított jogsértésekre tekintettel kiválassza a konkrét tényállás mellett az

I. rendű felperessel szemben alkalmazható szükséges intézkedést (figyelmeztetés vagy bírság).

- [33] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján az I. rendű felperessel szemben alkalmazott bírság tekintetében hatályon kívül helyezte, és a Pp.339.§ (1) bekezdése alapján az I. rendű felperes keresetét e részben alaposnak értékelve az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra kötelezte. Egyebekben - a járulékos kérdéseket tekintve - a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] Az I. rendű felperes részben pernyertes, részben pervesztes lett, ezért az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint maga viseli.
- [35] A teljes körűen pervesztes II., III., IV. és V. rendű felperesek a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 82.§ (2) bekezdésre külön-külön kötelesek az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [36] A részben pernyertes, részben pervesztes I. rendű felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt a ráeső, le nem rótt kereseti és felülvizsgálati részilleték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.
- [37] Az alperes személyes költségmentessége okán a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt - I. rendű felperes keresetére és felülvizsgálati kérelmére is - kereseti és felülvizsgálati eljárási részilletéket a 6/1986.(VI.26.)IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.
- [38] A pervesztes II., III., IV. és V. rendű felperesek a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése, valamint a Pp. 82.§ (2) bekezdése alapján külön-külön kötelesek a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. április 27.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró**